

Πόση γελοιότητα ακόμα;

Συντάχθηκε απο τον/την Αλέξανδρος Ι. Κατσανεβάκης

Τετάρτη, 29 Φεβρουάριος 2012 13:15 - Τελευταία Ενημέρωση Τετάρτη, 29 Φεβρουάριος 2012 13:41

Πόση ακόμα γελοιότητα μπορούμε, άραγε, να αντέξομε; Σύσσωμο το πολιτικό σύστημα, στο κλείσιμο του καρναβαλιού, ασχολείται με τον εκατομμυριούχο «βουλευτή» την ώρα που ο μπαρμπέρης, σιγοσφυρίζοντας, ξεσκονίζει τις τρίχες από τους ώμους της φρεσκοκουρεμένης Ελλάδας. Τρίχες ενοχλητικές που κολλάνε στα ρούχα, τρίχες όπως οι συνταξιούχοι, οι ασθενείς στα δημόσια νοσοκομεία, οι άνεργοι, οι επισφαλώς εργαζόμενοι.

Όλοι αυτοί οι κύριοι που έχουν διασφαλίσει τα ρευστά τους κεφάλαια σε τράπεζες του εξωτερικού, με δικά τους κριτήρια παίρνουν τις αποφάσεις στο όνομα των υπόλοιπων Ελλήνων, που βράζομε στο ζουμί μας. Και όπως ειπώθηκε από τους πιο καχύποπτους, κάποιοι καλοβλέπουν ίσως την ευκαιρία να «αγοράσουν» φτηνά το κουφάρι του ελληνικού ναυαγίου.

Αλλά πως να το ονομάσεις το ελληνικό σκάφος που ναυάγησε, γιατί -πώς να το κάνομε- «Τιτανικό», δεν τον λες!

Να το αφιερώσεις στους σοσια-ληστές; Πολύ τους πάει των κυρίων να το βαφτίσομε το σκάφος προς τιμήν τους.

Να το αφιερώσεις στους πρώιμους ή τους όψιμους νεοφιλελεύθερους; Τι να πεις γι' αυτούς που θέλουνε να πουλήσουνε τα παλιοσίδηρα από το κουφάρι σε χαμηλές αγοραίες τιμές.

Πόση γελοιότητα ακόμα;

Συντάχθηκε απο τον/την Αλέξανδρος Ι. Κατσανεβάκης

Τετάρτη, 29 Φεβρουάριος 2012 13:15 - Τελευταία Ενημέρωση Τετάρτη, 29 Φεβρουάριος 2012 13:41

Να το αφιερώσεις στους λαϊκούς πατριώτες, που διαβεβαιώνουν δια των εκπροσώπων τους την κοινή γνώμη ότι δεν θα ελεγχθεί η κίνηση των κεφαλαίων κανενός άλλου, παρά μόνον του προς σταύρωση, άσεβου «βολευτή»;

Με τι γλώσσα να μιλήσεις για τις ευθύνες της κοινοβουλευτικής αριστεράς, που άλλοτε σκληροπυρηνική υπέρ ενός αποτυχημένου κοινωνικού συστήματος, άλλοτε διαλλακτική μέχρι ανοησίας, αλλά πάντως χωρίς να έχει να προτείνει ένα ολοκληρωμένο σχέδιο εξόδου από την κρίση, συμβάλλει με όλες τις κατακερματισμένες δυνάμεις της στον απίστευτο –εθνικοαπελευθερωτικού, τάχα, χαρακτήρα- βερμπαλιστικό παροξυσμό.

Ασφαλώς, κανείς από τους παραπάνω εκπρόσωπους του χρεοκοπημένου πολιτικού μας συστήματος δεν τολμά να φελλίσει ότι η κυβέρνηση οφείλει να εισχωρήσει στα άδυτα της Τράπεζας της Ελλάδας και να κάνει έναν ενδελεχή έλεγχο των κεφαλαίων που εκρέουν και των προσώπων που συνδέονται με αυτά. Ούτε έχει σκοπό κανείς να ζητήσει να προσδιοριστεί η φορολογική βεβαίωση του «πόθεν», την ώρα που η άγνωστων ιδιωτικών συμφερόντων κεντρική μας τράπεζα, η Τράπεζα της Ελλάδας, αποσυνδεδεμένη από το Λογιστήριο του Κράτους και το υπουργείο Οικονομικών, απλώς με τα αρχεία της επιβεβαιώνει το «έσχε» των κεφαλαιούχων! Για τα μέλη της τρούικας, δηλαδή την –σιδηρά δεν την λες- κυρία του ΔΝΤ και τα παλικάρια της ευρωπαϊκής επιτροπής και της κεντρικής ευρωπαϊκής τράπεζας, πέρα βρέχει. Λεσέ φερ, λεσέ πασέ...

Τα πράματα θα ήταν πολύ πιο απλά αν η ελληνική κυβέρνηση, έκανε αυτά που οφείλει να κάνει μια έντιμη κυβέρνηση, δηλαδή,

A) Να ζητήσει από την Τρούικα την παροχή τεχνικής βοήθειας για την οργάνωση του λογιστικού ελέγχου του δημόσιου χρέους, αντί να συνομιλεί για την βέλτιστη μέθοδο εξόντωσης των μικροσυνταξιούχων.

B) Να συνομιλήσει, θεσμικά, για τον υπολογισμό του ποσού του υποχρεωτικού δανείου που είχε συνομολογηθεί με τη χιτλερική Γερμανία. Πολύ πρόσφατα, ο γερμανικής καταγωγής επικεφαλής των ευρωπαίων Πράσινων, μίλησε για ένα ποσό 81 δισεκατομμυρίων ευρώ, αλλά ο έλληνας υπουργός Οικονομικών αντί να αδράξει την ευκαιρία για έναν αποδοτικό διάλογο, προτιμά να ασχολείται με το πολιτικό του μέλλον.

Πόση γελοιότητα ακόμα;

Συντάχθηκε απο τον/την Αλέξανδρος Ι. Κατσανεβάκης

Τετάρτη, 29 Φεβρουάριος 2012 13:15 - Τελευταία Ενημέρωση Τετάρτη, 29 Φεβρουάριος 2012 13:41

Γ) Να οργανώσει τον άμεσο και υποχρεωτικό επαναπατρισμό των κεφαλαίων που η κτήση τους συνδέεται με φορολογικές εκκρεμότητες. Οι περισσότερες πληροφορίες και τα ίχνη τους, βρίσκονται στην Τράπεζα της Ελλάδας. Μόνο που η επιστροφή αυτών των κεφαλαίων δεν θα έπρεπε πάλι να χρησιμοποιηθεί για να βελτιωθούν οι ισολογισμοί των ελληνικών εμπορικών τραπεζών που –άλλωστε- είναι ανεπίδεκτοι βελτίωσης, αλλά για να ξεκινήσει η εφαρμογή ενός σχεδίου αειφόρου ανάπτυξης.

Όχι! Τίποτα έντιμο δεν πράττει αυτή η ελληνική κυβέρνηση. Αντίθετα,

A) Διαλύει τον δημόσιο τομέα, με πρώτες στη σειρά τις δομές της υγείας και της παιδείας, τσακίζοντας με επιμονή χρήσιμους οργανισμούς. Χωρίς, όμως, έστω για αντάλλαγμα, να μπορεί ή να θέλει να επιβάλλει ένα φραγμό στη διασπάθιση των δημόσιων πόρων. Στον λογαριασμό έχουν αρχίσει να προστίθενται και τα έξοδα των λογής-λογής παρασίτων που εξειδικεύονται στην παροχή συμβουλών για το πώς θα μας «σώσουν».

B) Ακυρώνει κάθε έννοια λογικής, φορτώνοντας την αγορά ακινήτων –αντί να οργανώσει τα υποθηκοφυλακεία και να ελέγξει το ξέπλυμα χρήματος του πρόσφατου παρελθόντος- με πρόσθετους φόρους που, έτσι κι αλλιώς, δεν μπορεί να τους αποδώσει η πλατεία τάξη των πτωχευμένων μικροϊδιοκτητών.

Γ) Υποβοηθά την ενδυνάμωση της νέας τάξης «φιλελλήνων» -γιατί έλληνες δεν τους λες- μαυραγοριτών, που συνεχίζουν να πλουτίζουν αισχροκερδώντας και περιμένουν να πέσουν κι άλλο οι τιμές για να αγοράσουνε λίγη, έως πολλή, φτηνή Ελλάδα.

Παρεμπιπτόντως, κάποιος πρέπει να τους πει αυτών των κυρίων που ράβουν και ξηλώνουν ερήμην μας την περιπόθητη ανάπτυξη, ότι θέλομε να ζήσομε ανάμεσα σε κήπους με οπωροφόρα και ελαιώνες, σιγοπίνοντας κανένα ποτηράκι τσικουδιά κι όχι οδηγώντας γερμανικά αυτοκίνητα ανάμεσα σε πάνελ φωτοβολταϊκών, με την αντικαταθλιπτική αγωγή ακριβών «επώνυμων» γενόσημων φαρμάκων, γραμμένη από ιδιώτη ψυχίατρο, στην τσέπη.

Παρατηρώ ότι η εξέλιξη των γεγονότων θα δώσει στους γλωσσολόγους την ευκαιρία να μελετήσουν νέες λέξεις, όπως ο «βολευτής», που χρησιμοποίησα παραπάνω. Είναι σύνθεση

Πόση γελοιότητα ακόμα;

Συντάχθηκε απο τον/την Αλέξανδρος Ι. Κατσανεβάκης

Τετάρτη, 29 Φεβρουάριος 2012 13:15 - Τελευταία Ενημέρωση Τετάρτη, 29 Φεβρουάριος 2012 13:41

της έννοιας του σημερινού βουλευτού –ανεξάρτητα πολιτικής απόχρωσης- και της βολής που διεκδικεί αυτός ο -τηλεοπτικής παραγωγής- ταγός κι η εκλογική του πελατεία.

Κι εν πάση περιπτώσει, μόνο «βουλευτές» μπορούν να χαρακτηριστούν αυτοί που με την ψήφο τους ή με την «αντιπολιτευτική» παρουσία τους σε αυτό το θλιβερό κοινοβούλιο, επιμένουν να νομιμοποιούν μια κυβέρνηση, που έχει αποτύχει οικτρά.

[Αλέξανδρος Ι. Κατσανεβάκης](#)

Χανιά 26-2-2012